द्वितीयोऽनुवाकः ।

होता यक्षद्ग्निꣳ समिधा सुषमिधा समिद्धं नाभा पृथिव्याः सङ्गथे वामस्य। वर्ष्मं दिव इडस्पदे वेत्वाज्यस्य होतर्यज। होता यक्षत्तनूनपातमदितेर्गर्भं भुवनस्य गोपाम्। मध्वाद्य देवो देवेभ्यो देवयानान्यथो अनक्तु वेत्वाज्यस्य होतर्यज। होता यक्षं नराशꣳसं नृशस्तं नृꣳःप्रणेचम्। गोभिर्वपावान्त्स्याद्वीरैः शक्तीवान् रथैः प्रथमया वा हिरण्यैश्चन्द्री वेत्वाज्यस्य होतर्यज। होता यक्षदग्निमिड ईडितो देवो देवाँ आवक्षद्धूतो हव्यवाडमूरः। उपेमं यज्ञमुपेमां देवो देवहूतिमवतु वेत्वाज्यस्य होतर्यज। होता यक्षद्बर्हिः सुष्टरीमोर्णम्म्रदा अस्मिन् यज्ञे विचप्रचं प्रथताꣳ स्वासस्थं देवेभ्यः। एमेनद्य वसवो रुद्रा आदित्याः सदन्तु पियमिन्द्रस्यास्तु वेत्वाज्यस्य होतर्यज ॥ १ ॥

होता यक्षद्दुरश्चृष्वाः कवष्यो कौषधावनीरुदाताभिर्जिहतां विपक्षोभिः श्रयन्ताम्। सुपायणा अस्मिन् यज्ञे विश्रयन्तामृतावृधो वियन्त्वाज्यस्य होतर्यज। होता यक्षदुषासानक्ता बृहती सुपेशसा नृꣳः पतिभ्यो योनिं कृण्वाने। सꣳसमयमाने इन्द्रेण देवैरेदं बर्हिः